

DINSDAG 27 NOVEMBER 2012

Metropole Orkest geeft 'huiskamerconcert' op RSG Wiringherlant

"MEVROUW SMITS IS DE PAREL VAN DEZE DAG"

door cellist *Jascha Albracht*

De prijswinnende inzending van de door het Metropole Orkest uitgeschreven huiskamerconcert-wedstrijd was tot mijn verbazing geen huis, maar... een scholengemeenschap, gelegen ergens hoog in Noord-Holland.

Mijn eerste reactie was ambivalent. Enerzijds vond ik optreden op een school in een gymzaal eigenlijk niet tellen als huiskamerconcert, anderzijds was ik blij dat we ons met 55 man niet opnieuw in een huis hoefden te proppen, met alle risico's van dien voor mijn 325 jaar oude cello.

Enfin, de RSG Wiringherlant was winnaar geworden van de contest, dus daar gaan we met z'n allen naartoe op woensdagochtend 21 november. Hoewel we een dag eerder gerepeteerd hadden en waren ingelicht over de gang van zaken, had iedereen toch niet echt een beeld van wat hij of zij zich moest voorstellen bij deze dag. Henk Heijink, onze artistiek producer, had wel gezegd dat het een enorme happening zou worden. Het zal mij benieuwen...

Na dik een uur komen we aan bij een rijkelijk versierd scholencomplex, compleet en wel met een ontvangstcomité van leerlingen en camera's bij het uitstappen van de orkestbus. Binnen in de school is het een drukte van belang. Honderden jongeren staan in de hal en ik baan me een weg richting de zaal waar een enorm podium staat opgesteld. Even checken waar ik zit, en dan eten, denk ik. De leerlingen hebben een fantastische lunch geregeld met superlekkere broodjes, wafels, fruit en zakjes pepernoten als noot-rantsoen (handig voor in de bus terug!). Ik laat het me goed smaken en worstel me weer een weg terug richting de uitgang, waar mijn cellokist staat. Op een of andere manier matcht de blauwe kleur van de Metropole-inventaris wonderwel bij de blauwe ornamenten van de school.

"Ik kijk mijn ogen uit"

Het wordt steeds voller in de gangen en de hal. Ik ploeg met mijn (eveneens blauwe) cellokist door een haag van nieuwsgierige scholieren richting het podium. Eerst even een beetje inspelen. Overal zie ik enthousiaste scholieren (snel nog even een broodje etend), camera's en docenten met daartussendoor musici in concerttenue. Om 12.30

begint het optreden, voorafgegaan door een speech van de voorzitter van de school, die al zijn gezag nodig heeft om de volledige aandacht te krijgen. Niet verwonderlijk als je bedenkt wat voor opwinding de Metropole-caravaan teweegbrengt die hier als een soort reusachtige blauw-zwarte invasie is neergestreken. Ik kijk mijn ogen uit. Achter het podium hebben de leerlingen aan weerszijden twee metershoge illustraties van het Metropole Orkest gemaakt, zeer kundig onze unieke positie in Nederland en de wereld uitbeeldend ("Werelds!"). Helemaal achterin hangen allerlei affiches, onder andere van onze concerten. We beginnen het concert met een opwarmertje: het oerbekende thema van James Bond. Vervolgens zullen we een aardige staalkaart van onze stijlen presenteren, waarin de school zelf een aanzienlijk aandeel blijkt te gaan hebben. Er is behalve muziek nog meer te beleven: 2 leerlingen lopen helemaal achteraan op het podium met mooi geïllustreerde bordjes die een verwijzing geven naar de inhoud van de te spelen stukken.

Een opvallende hoofdrol is en ook voor saxofonist / klarinettist Paul van der Feen, die in maar liefst 3 werken 100% in de schijnwerpers staat. Bij zijn 3e solostuk, dat hij verbluffend virtuoos samenspeelt in duet met violiste en aanvoerster Vera Laporeva grapt hij vooraf: "het lijkt onderhand wel een beetje Paul & Friends nu" Andere solisten komen van de school zelf: oud leerlingen Maartje Keijzer en Arwin Kluff. Ze zingen met verve, inzet en lef verschillende nummers, wat een onvergetelijke indruk op de schoolleerlingen maakt. Maartje's vader, Dirk, die een bekende arrangeur is, tovert halverwege het concert opeens een arrangement tevoorschijn dat hij bliksemsnel uitdeelt onder de orkestleden. Ondertussen mengen zich plotsklaps tussen de

orkestleden allerlei leerlingen van de school met een muziekinstrument om mee te gaan spelen.. Het orkest speelt uiteraard ogenblikkelijk het stuk ter plekke. De hele school zingt uit volle borst mee, onder de bezielende leiding van de muzieklerares, mevrouw Smits.

"Een grootse gebeurtenis"

Eigenlijk had ik mevrouw Smits eerder in dit stuk moeten introduceren, want zij is de ster van de dag. Wat zeg ik: de parel van het hele gebeuren! Ze staat aan de wieg van deze hele onderneming, als ware het haar magnum opus. De hele prijsvraag heeft ze vormgegeven, het ministerie met eindeloze brieven

bestookt waarom wij niet mogen worden opgeheven. Met alle klassen diverse songs ingestudeerd, waaronder onze hit Wereldwijd Orkest, en de Sinterklaashit van deze winter die op de Sint cd staat bij het magazine (zie filmpje:

<http://youtu.be/NRqTRzjq6HI>). Ze heeft nog diverse andere dingen georganiseerd en

vormgegeven en ze ontpopt zich vandaag ook tot een volleerd spreker voor grote groepen, met een ongelofelijk charisma. Het maakt een diepe indruk op ons orkestleden. Ik bedoel: we zitten hier in een dorpje in Noordelijk Holland op een plaatselijke school een concert te geven, maar toch is het een grootse gebeurtenis die ontroert en vervoert. Een ervaring die het gewone leven ontstijgt vanwege haar unieke karakter, inzet en toewijding van alle mensen die erbij zijn en grootsheid vanwege de boodschap die ze uitdraagt. Het blijkt dat mevrouw Smits ook nog jarig is vandaag. Absurd toeval... Als cadeau heeft Henk Heijink een partij voor haar instrument (mandoline) geschreven om in het laatste nummer van het concert mee te kunnen spelen in het Metropole Orkest. We zingen en spelen samen *Thank you for the music*. Zo toepasselijk, perfect als afscheid.

In verwondering pak in na afloop mijn instrument weer in. Een geweldige mooie ervaring die echt indruk heeft gemaakt. In de bus krijgen we ook nog een persoonlijk bedankje van de scholieren: een stressbal in de vorm van een wereldbol met een kroon erop. We zitten in de nieuwe gemeente Kroonland, dus heel toepasselijk. Maar ook als symbolische gedachte,

bij monde van mevrouw Smits: de kroon op het werk. Volgens mij geldt dat inderdaad voor beide partijen. Een wereldbol omdat we 'werelds' zijn, zoals we ook op het linkerplakkaat achter het podium onder deze kwalificatie onze naam met een boodschap mogen zetten na afloop. Grappig detail: dirigent Maurice Luttikhuis, altijd en eeuwig getooid met een zwarte zonnebril, krijgt ook een wereldbol met kroontje mee naar huis; met.... een mini zonnebril!

Bij het wegrijden van de bus volgt een eresaluut met de claxon, vergezeld van een escorte van leerlingen die gelijktijdig honderden ballonnen met een handgeschreven boodschap de lucht in laten: houd het Metropole in de lucht.

Laten we het hopen! Aan de RSG Wiringherlant zal het niet liggen...